

	Iktatószám	<h1>Budapestre vonatkozó ujságcikkek</h1>			Osztályozás	
					Tárgy	385.85
	Szerző				Hely	
	Cím	A villamos csöngettyűje.			Idő	" 1912 "
	Forrás:	Pesti Hírlap			Személy	
	Bp.	1912 X/1			Helyszám	
	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	Oldalsz.		

— (A villamos csöngettyűje.) Bizonyos időközökben panaszok érkeznék a hatóságokhoz, foglalta magukban, hogy a villamosok rendkívül éles csöngettyüket használnak, amelyek sértik a lakosság fülét. Ilyenkor a hatóságok megteszik a szükséges lépéseket s valamelyes bizottság megvizsgálja a panaszok tárgyát képező csöngettyüket, hogy azok ellen kifogást emeljen. Ennek következtében azután a miniszter, ha kedve úgy hozza magával, intézkedik is. Ezek előrebocsátása után körülbelül megállapíthatjuk, hogy a budapesti villamos kocsiknak a csöngettyűi eléggé éles szavuk ugyan, de a baj igazi oka nem ebben rejlik és hogy azok, akik panaszkodnak, nincsenek tisztában a helyzettel. Ha a villamos rendes körülmények között siklik a maga útján s a kocsivezető a csöngettyűvel jelt ad, az így támadó hang senkinek sem bántja a hallóérzékét, senkinek sem okoz kellemetlenséget. Ilyenkor a csöngettyű hangja nem erős és nem bosszantó. Megtörténik azonban és pedig vajmi gyakran, hogy a kocsivezető ilyen vagy olyan akadály esetén a csöngetést veszett erővel kezdi és kitartó buzgalommal folytatja, talán azért is, mert ez a muzsika tetszik neki. Ez esetben már a percekig tartó éles zaj föltétlenül rossz hatást kelt s idegessé teszi azokat, akik a kocsiban ülnek, vagy akik a közelben tartózkodnak. Amint tehát látszik, nem a csöngettyűben, hanem a kocsivezetőben rejlik a hiba, aki a legtöbb esetben minden komoly ok nélkül, éretlenül kezeli ezt a hangszert, ha ugyan szabad annak nevezni. Azok, akik a villa-

mosokon gyakrabban járnak és arra is figyelnek, ami a kocsin kívül történik, igen jól tudják, hogy sok az olyan ostoba kocsivezető, aki azt hiszi, hogy az előtte álló akadályt csöngetéssel mindenkör elháríthatja. Igen gyakran előfordul, hogy az uttestet javítják s annak egyik része fölturt állapotban van. A fiakkerek, az autók és a szekerek tehát csakis azon az úton haladhatnak, amelyen a villamosok is mennek, amelyeknek így elébe kerülnek. A csak kissé is józan kocsivezető ily körülmények között tisztában lehet azzal, hogy az előtte bakatató járművek eováltalában nem térhetnek ki előre és hogy így a villamost ő is csak lépésben vezetheti addig, amíg az akadályok véget nem érnek. Igen ám, de a kocsivezetők között meglehetősen sok az olyan korlátolt, aki azt hiszi, hogy ha a csöngetésnek neki fog, útja mihamar szabaddá válik. Így történik azután, hogy olyan bős, olyan bosszantó csöngetést visz véghez, amitől azoknak, akik hallgatni kénytelenek, minden hajszála föláll. Amint tehát látszik, nem a csöngettyűnek ilyen vagy olyan hangjában rejlik a baj igazi oka, hanem azokban a jámborokban, akik mértéktelen módon csöngetnek, még akkor is, amikor nyilvánvaló, hogy azzal mit sem segíthetnek. Ném arra kell tehát törekedni a hatóságoknak, hogy a villamosok gyöngé hangu csöngettyüket alkalmazzanak, hanem arra, hogy azok igazgatóságai a kocsivezetőket kitanítsák, birság terhe alatt tiltva meg nekik, hogy a fölösleges és hosszantartó zajt előidézzék.